

Týskari er **doktari**

– Í fyrstani var tað náttúran, ið dró, men síðani er tað vinaskarin, ið fær meg at koma til Føroya aftur ár undan ári, sigur Andrea Susanne Opielka, ið fyri tíggju árum síðani valdi at skriva serritgerð í føroyskum dansi, og nú er doktari í dansispølum

Leo Poulsen

Hon er fødd og uppvaksin í Hagen nærhendis Dortmund, og í mun til flestu europearar kom hon longu sum átta, níggju ára gomul at kenna Føroyar sum eitt land.

– Vit áttu eitt spæl, ið kallast Europareisen, sum vit ofta spældu, tá eg var um handan aldurin. Tú skuldi velja at búgva í einum landi í Europa, og so skuldi tú ferðast til øll hini londini í heims-partinum, og tann, sum var fyrstur, vann. Tá valdi eg at búgva í Íslandi og í Føroyum, og tí visti eg, hvar tað var, sigur Andrea Opielka.

Hon helt tað vera rættiliga stuttligt, tí Føroyar lógu so langt burtur frá har, hon búði.

– Sum 19 ára gomul var eg so fyrstu ferð í Føroyum. Tað var í 1994, og eg var saman við mínum foreldrum á veg til Íslands. Tað var tá tú skuldi bíða í Føroyum í tveir dagar, fyri at sleppa víðari til Íslands, sigur Andrea Opielka.

Tað var kortini ikki fyrr enn í 2000, at hon tók avgerð um at skriva eina serritgerð í føroyskum dansi.

– Eg læs tá tónleikavísindi, listasøgu og týskar bókmentir á universitetinum í Heidelberg og Bochum. Seinni fór eg at undirvísa, men eg kendi á mær, at tað var so

innikroyst, at eg hevði brúk fyri at sleppa út í lívið aftur, sigur Andrea Opielka.

Í Føroyum á hvørjum ári

Hon hevði lisið nakað um Føroyar og føroyskan dans á ferðini til Íslands, so hon hevði eina góða hóming av, hvat føroyskur dansur snúði seg um.

– Upprunaliga hevði eg ætlað mær at skriva serritgerð um opera, tí tað dámdi mær væl, og eg hevði eisini arbeitt á fleiri operahúsum, sigur Andrea Opielka.

– Men so hugsaði eg, at tað vóru so nógv, ið høvdu skrivað serritgerð um opera, so eg valdi at skriva serritgerð um føroyskan dans í staðin, tí tað vóru tað ikki so nógv, ið høvdu gjørt, og so slapp eg eisini til Føroya at uppliva nakað, sigur Andrea Opielka.

Hon var so í Føroyum fyrstu ferð í sambandi við serritgeðina í 2001.

– Eg ferðaðist so runt í fleiri føroyskum bygdum og býum í sambandi við serritgerðina, og kom í samband við fleiri føroysk dansifeløg og fleiri føroyskar dansarar, sigur Andrea Opielka.

Síðani er tað vordíð til nógvar føroyatúrar hjá týska doktaranum í føroyskum dansi.

– Eg havi eftir hondini

vitjað í Føroyum eitt stað millum 20 og 25 ferðir. Eg havi verið í Føroyum á hvørjum ári síðani 2000 og á ólavsøku á hvørjum ári síðani 2002.

Umframt havi eg eisini verið í Føroyum um veturin, meðan eg granskaði føroyskan dans og eisini til fleiri ársveitslur. So til samans rokni eg við, at eg havi verið í Føroyum millum 20 og 25 ferðir, sigur Andrea Opielka.

At byrja við var tað stórsligna náttúran, ið dró, men síðani hevur hon eisini fingið fleiri góðar vinir í Føroyum.

– Tað eru fleiri, sum siga við meg, »Vælkomin heim«, tá eg komi til Føroya, sigur Andrea Opielka.

Sjúrðarkvæðið

Ein av orsökunum til, at Føroyar draga, er hennara stóri áhugi fyri føroyskum dansi.

– Mær dámar sera væl føroyskan dans, og tað er jú náttúrligt eftir sum eg havi skrivað serritgerð um evnið, sigur Andrea Opielka.

Hon kvøður eisini sjálv, tó at henni ikki dámar at skipa í Føroyum.

– Viðhvørt ferðist eg runt til ymisk universitet í Týsklandi, har tú kanst læra norðurlendsk mál, eisini føroyskt, og har haldi eg so

ein fyrilestur um føroyskan dans. Tá plagi eg at tríva í nøkur ørindi, oftast av Sjúrðarkvæðnum, men tað verður bara til 20 ørindi ella so, sigur Andrea Opielka.

Annars dugur hon eini 7-8 kvæði, men heldur seg sum nevnt til at kvøða við.

– Eg tími ikki rættiliga at skipa, tá tað eru so nógv fólk, sum duga at kvøða við, sigur hon.

So hugsaði eg, at tað vóru so nógv, sum høvdu skrivað serritgerð um opera, so eg valdi at skriva serritgerð um føroyskan dans í staðin